

Quotations

Quotation 1

In the case of Miss Lagerlöf, the source of her literature is deeply rooted in the soil and ethnic origin of the fatherland, and it is more maternal than feminine. She has a simple and direct understanding of essence, which is supported by her human affirmation to embrace all with broad and deep love, and hence, she is naturally unbiased. Thus, although her vision sometimes appears fantastic and peculiar, it does not ruin the rich human nature, and hence the reality and the universality. (Yamamuro (1980), s. 252)

ラーゲルレーヴ女史の場合は、その源泉は深く祖国の土壌と民族に根ざしたものであって、かつはそれがさらに女性的、という以上に母性的なものとして、広やかで深い愛情に一切を抱擁する人間肯定に支えられた、素朴で直接的な本質把握をもち、おのずと偏奇する事を避けえていたと言えよう。かくて彼女のヴィジョンは、時にひどく幻想特異に見えながら、豊かな人間性を、従って現実性を、それ故に普遍性を失わない。

Quotation 2

I can hardly see in her literature the circumstances that are somewhat tied to modern writers, such as letting writers frustrate the shadow of hardships, bothering them to write works as well, and barely find a place of composition of works only by excluding various forms of strong resistance. (Yamamuro (1969), s. 250)

作家に苦渋の翳をおびさせ、作品をも書き悩ませて、さまざまな強力な抵抗を排することによってのみ辛うじて作品構成の場を見出せるような、近代の作家に多少ともつきまとっている事情は、彼女にはほとんど見られない。

Quotation 3

The countryside isn in Sweden. A poor farmer, Jan, must suddenly put out his only daughter, Gulla, for migrant work. Gulla never comes back.... Jan 's heart is awaiting his beloved daughter' s homecoming so that he can become the emperor of Portugallien; he is thus awaiting the Queen's return. A story about the love of a father and a child for you from Lagerlöf. (The cover of the book for the Japanese translation of *Kejsarn av Portugallien*)

スウェーデンの片田舎。貧しい農夫ヤンは、ある日突然、ひとり娘のグッラを出稼ぎに出さねばならなくなってしまう。いつまでたっても帰って来ないグッラ。最愛の娘の帰郷をひたすら待ち続けるヤンの心は、いつしか女王様の帰還を待ちわびるポルトガリヤの皇帝になり変っていった。ラーゲルレーヴがおくる父と子の愛の物語。

Quotation 4

I would call this a story of a foolish man's wise love. The man's is Jan Andersson, a poor farmer (sic) in Sweden. Like the Russian Ivan, Jan is a name derived from 'John', and hence, it may be said that the foolish Jan is a brother of 'Ivan the Fool'. (Ishiga Osamu, in the postscript of the Japanese translation of *Kejsarn av Portugallien*, p. 315)

これは、おろかな男のかしこい愛の物語とでもいいでしょうか。男の名はヤン・アンデルソン、スウェーデンの片いなかのまずしい農夫。ヤンというのはロシア語のイワンと同じく、「ヨハネ」に由来する名前ですから、おろかなヤンは「バカのイワン」の兄弟分と言えるかもしれません。

Quotation 5

Det var grann utsikt där uppe, sedan skogen hade kommit bort. Där såg man hela den långa sjön Löven, hela den gröna dalen, som omgav sjön, alla de blå bergen, som skyddade dalen. När ungdomen från Askedalarna ur sin trånga dæld klättrade upp till Snipahöjden, tänkte de på det berget, dit frestaren förde Vår Herre för att visa honom alla riken i världen och deras härlighet.

När Jan äntligen hade skogen bakom sig och kom ut i det fria, såg han genast den sjungande. På

den allra högsta klinten, där utsikten var vidast, var upplagt ett gränsröse av sten, och på översta stenen stod Klara Fina Gulleborg i sin röda klänning. Hon syntes klart och tydligt mot den bleka aftonhimlen, och om folk nere i dalar och skogar djupt under henne hade haft sina ögon riktade mot Storsnipa, borde de ha kunnat se henne, där hon stod i sin lysande dräkt.

Hon blickade ut över mil och mil av land. Hon såg vita kyrkor på branta kullar vid sjöstränderna, bruk och herrgårdar, inbäddade i parker och trädgårdar, bondgårdar i en lång, tät rad utmed skogsbrynet, åkerfältens rutor, långa, slingrande vägar, skogar utan gräns och slut.

I början sjöng hon, men hon tystnade snart och tänkte endast på att se ut över den vida, öppna världen framför henne.(KP, s. 77-78)

Quotation 6

¹ Jesus, full of the Holy Spirit, left the Jordan and was led by the Spirit into the wilderness, ² where for forty days he was tempted by the devil. He ate nothing during those days, and at the end of them he was hungry. ³ The devil said to him, "If you are the Son of God, tell this stone to become bread." ⁴ Jesus answered, "It is written: 'Man shall not live on bread alone.'" ⁵ The devil led him up to a high place and showed him in an instant all the kingdoms of the world. ⁶ And he said to him, "I will give you all their authority and splendor; it has been given to me, and I can give it to anyone I want to.

⁷ If you worship me, it will all be yours." ⁸ Jesus answered, "It is written: 'Worship the Lord your God and serve him only.'" ⁹ The devil led him to Jerusalem and had him stand on the highest point of the temple. "If you are the Son of God," he said, "throw yourself down from here. ¹⁰ For it is written: " 'He will command his angels concerning you to guard you carefully; ¹¹ they will lift you up in their hands, so that you will not strike your foot against a stone.' " ¹² Jesus answered, "It is said: 'Do not put the Lord your God to the test.'" ¹³ When the devil had finished all this tempting, he left him until an opportune time.(Luke 4)

Quotation 7

Se, det var rätt, det, flicka mi, sa han. Det var rätt, att du inte lät far din ta skulden på sej. Se, du vet, att när Vår Herre blev så ond på Adam å Eva, så var det inte därför, att di stal äpplen, utan därför att di var fega å skyllde undan, den ena på den andra. Du får gå din väg å ta äpplena med dej, därför att du inte var rädd för å säja sanningen

Därmed vände han sig till en av sönerna sina.

-Ge Jan ett glas punsch! sa han. Vi ska skåla med honom, därför att hans tös svarade bättre för sej, än moder Eva gjorde förr i världen. Det hade varit väl för oss alla, om Klara Gulla hade stått i paradiset's lustgård i hennes ställe.(Kejsarn av Portugalien(KP), s. 60)

Quotation 8

Som tidningen haver sagt.

Österrike, Portugal,

Metz, Japan, som det var.

Bom, bom, bom, å rulla

bom, bom.

(KP, s. 128)

Quotation 9

²⁴So he drove out the man; and he placed at the east of the garden of Eden Cherubims, and a flaming sword which turned every way, to keep the way of the tree of life.(Genesis 3-24)

Quotation 10

¹⁶And Cain went out from the presence of the Lord, and dwelt in the land of Nod, on the east of

Eden.(Genesis 4-16)

Quotation 11

³So he carried me away in the spirit into a wilderness, and I saw a woman sitting on a scarlet beast that was full of blasphemous names, and it had seven heads and ten horns. ⁴The woman was clothed in purple and scarlet, and adorned with gold and jewels and pearls, holding in her hand a golden cup full of abominations and the impurities of her fornication; ⁵and on her forehead was written a name, a mystery: 'Babylon the great, mother of whores and of earth's abominations.' ⁶And I saw that the woman was drunk with the blood of the saints and the blood of the witnesses to Jesus.(Revelation 17)

Quotation 12

Og Orgelet klang og Børnestemmerne i Choret lode saa blødt og deiligt! det klare Solskin strømmede saa varmt gennem Vinduet ind i Kirkestolen hvor Karen sad; hendes Hjerte blev saa fuldt af Solskin, af Fred og Glæde, at det brast; hendes Sjæl fløi paa Solskin til Gud, og der var der Ingen som spurgte om de røde Skoe.(H.C. Andersen: De røde Skoe. In: H.C. Andersens Eventyr bd. II (1990), C. A. Reitzel. s. 90)

Quotation 13

Nu kom Klara Gulla på det! Hon förstod, att skollärarn ville, att de skulle svara, att de kallade Gud för fader, och så sträckte hon upp handen.

- Vad kalla vi Gud för, Klara Gulla? sa skollärarn.

Klara Gulla reste sig upp i bänken med högt blossande kinder och den lilla snärten till fläta bak i nacken stående rätt ut.

- Vi kallar honom Jan, svarade hon med hög och tydlig röst.(KP, s. 40)

Quotation 14

Sedan hade lyckan varit slut för honom, och hon hade just aldrig varit rätt till freds, hon heller.

Hon strävade att behålla detta ansikte för sina ögon. Det gjorde henne gott. Det steg upp en sådan stark våg av ömhet inom henne, när hon såg det.

Det ansiktet ville henne bara väl. Inte var det något att vara rädd för.

Det här var ju bara den gamla, beskedliga Jan i Skrolycka. Inte ville han sitta till doms över henne, inte ville han dra ner olycka och straff över sitt enda barn.

Hon blev så lugn. Hon hade kommit in i en värld av kärleksfullhet, nu sedan hon kunde se honom. som han var förr. Hur kunde hon tro, att han hatade henne? Han ville bara förlåta. (KP, s. 223)

Quotation 15

Hon var likaså vacker som den söndagen, då hon gick till kyrkan i den röda klänningen, om inte vackrare.(KP, s. 224)

Quotation 16

Hon kände igen det från den dagen, då hon gick till kyrkan i den röda klänningen. Ingen människa hade väl sett så god och lycklig ut, som Jan då gjorde. (KP, s. 223)

Quotation 17

Solen bröt fram allt skarpare och kastade ett rött sken över både barn och stuga.

- Kanske att du te å mä vill vara gudmor åt'na? sa Jan i Skrolycka.

Solen svarade just ingenting på detta. Hon lyste fram stor och röd än en gång, men så drog hon molnslöjan över sig och försvann.

Då hördes Kattrina återigen.

- Var det nån där? Jag tyckte, att du talte ve nån. Du får allt komma in nu.
- Ja, nu kommer jag, sa han och trädde in med detsamma. Det var e så fin herrskapsmänniska, som gick förbi. Men det var så brått för'na, så jag hann knappt säga go'dag, förrn ho var borta igen.
- Kära då! Det var bra förargligt, när vi nu har väntat så länge. Du hann väl inte å fråga'na vad ho hette?
- Jo, ho hette Klara Fina Gulleborg, så mycke fick jag ur'na.(KP, s. 15)

Quotation 18

När den lilla flickan i Skrolycka var så där en tre år gammal, fick hon en sjukdom, som nog tör ha varit scharlakansfeber, för hon var röd över hela kroppen och brände som eld, när man tog i henne.(KP, s. 30)

Quotation 19

Om den här lilla flicka skulle vara klädd på ett passande sätt, sa han, då skulle ho vara fin som sola, för e sol å e glädje har ho vart för oss, alltsen ho föddes.(KP, s. 69)

Quotation 20

⁶There was a man sent from God, whose name was John. ⁷He came as a witness to testify to the light, so that all might believe through him. ⁸He himself was not the light, but he came to testify to the light. ⁹The true light, which enlightens everyone, was coming into the world. (Gospel of John 1)

Quotation 21

-Jan är inte stollig, sa hon. Men Vår Herre har satt en skärm för ögonen på'n, så att han inte ska behöva se det, som han inte tål ve å se. Å det kan en bara vara tacksam för.(KP, s. 189)

Quotation 22

-Jag vet just inte om Jan var så tokig, föll han in. Jag sa te'n, att jag inga fångvaktare hade sett omkring Klara Gulla. "Såg inte min snälla Linnart Björnsson", svara han då, "hur di gick vakt omkring'na, när ho for härförbi? Det var Högfärda å Hårdheta, det var Last å Lusta, det var alla di, som ho har te å kämpa emot där borta i sitt kejsarrike."

Klara Gulla stannade och vände sig mot honom.

- Nå? sa hon endast.

- Jag svara'n, att di fienderna hade jag också sett, genmälde Linnart Björnsson barskt.

Klara Gulla skrattade till.

- Men jag ångra strax, att jag hade sagt detta, fortsatte bonden. För nu börja Jan gråta rent förtvivlat. "Å, bed Gud, min snälla Linnart Björnsson", sa han, "att jag må kunna frälsa den lilla flicka från allt ont! Det gör detsamma hur det går mä mej, bara ho blir hjälpt." (KP, s. 213-214)

Quotation 23

Han tackade dem alla för att de hade kommit så mangrant till denna begravning. Det var ingen hög och förnäm man, som här vigdes åt vilan, sa han, men det var kanske den, som hade ägt den ortens varmaste och rikaste hjärta. (KP, s. 223)

Quotation 24

Men i samma stunden begrep han vad det var, som hade satt hjärtat i gång på honom. Och inte nog med det, utan han började också ana vad som hade varit felet med honom i hela hans liv. För den, som inte känner av sitt hjärta varken i sorg eller i glädje, den kan säkert inte räknas som en riktig människa.(KP, s. 12)